

ska (1862), ptujska (1862), celjska (1865), slov. bistriška (1865), slov. graška (1869), brežiška (1870), kor.ška (1872), št. lenartska v slovenskih gorah (1873), ljutomerska (1874), kozijanska (1874) in i. graška (1875). Najbolj močna je mariborska z 3.791.514 fl. vložnega in 264.713 fl. rezervinega denarja. Za njo prva je celjska, ki ima 1.970.290 fl. vlož. in 127.250 fl. rezerv. Ostale se pa tako le vrstijo: radgonska 1.115.351 fl. vlož. in 84.145 fl. rezerv. ptujska 544.326 vlož. 54.830 rezerv., bistriška 232.059 fl. vlož. 10.483 rezerv., brežiška 94.562 fl. vlož. 7159 res., slov. graška 219.549 vlož. 5949 rezerv., št. lenartska 131.541 vlož. 3499 rezerv., konjiška 130.106 vlož. 2694 rezerv., ljutomerska 38.227 vlož. 1733 rezerv., kozijanska 10.065 vlož. 656 rezerv. in rogačka 6382 vlož. 79 rezerv. Slovenci tudi v Ivnik in Arvež nosijo svoje denarje v tamošnji hranilnici; prva (1869) ima 466.285 vlož. in 24.129 rezerv. druga pa (1870) 333.533 vlož. in 16.536 rezerv. Mariborska jemlje od posojil 6%, ptujska z početkom novega leta 7%.

Sejmovi na Štajerskem. 26. jan. Maribor; 30. jan. sv. Mohor; 1. febr. Jurklošter.

Dopisi.

Od sv. Lenarta v slov. gorah. (Zastran volitev) smo izvedeli, da je nedavno 40 nemškutarjev iz 3 naših okrajev: št. lenart-maribor in slov. bistriškega, ki volijo skup 2 poslanca, imelo zbor v Mariboru. Naš nebodigatreba g. Seidl je sprva ponujeno kandidature odbil ter pri tej priliki prav grdo naše mešnike v spomin jemal. Nemškutarji so potem ngibali, koga bi postavili. Nekateri so rekli na Formacher-ja v Slov. Bistrici, drugi na Wratsehgo-ta v Jarenini, tretji na Wretzla, „paverskega kmeta“ v Radvanju. Ali vsi so se branili in glase na Seidla zavračali. Wretzl se je baje odrezal: „jo, i bin aso schon amol durch-follen“. Sedaj pristopi ponosnega koraka naših nemškutarjev železni Bismark in vtolažen reče: no, „wenn's mich haben wollt, so nehmt mich halt“ (če me hočete pa me vzamite). In zgodilo se je tako! Seidl je zopet kandidat naših nemčurjev! Politične sramežljivosti pri njih nismo nikoli pričakovali in jim torej Seidla iz srca privoščimo. Naj ž njim stojijo in padnejo! Potem so ugibali, koga bi na mesto bivšega poslanca Brandstetterja, ki zarad goljufije še sedaj v Karlovi v Gradcu sedi, za kandidata postavili. Zedinili so se v osebi g. Seederja, c. k. okrajnega glavarja v Mariboru. S tem kažejo ti nemškutarji sicer svojo staro zvitost, pa tudi svojo popolno slabost in onemoglost. Stara Seidlova garda se že skrivlje za ces. kralj. prvega uradnika v volilnem okraju, češ da bi njej ta naj pomagal od slovenskih krogelj že precej pohabljenega Seidla pritiščati v deželni zbor. Tedaj

so že tako na slabem, da nimajo nikogar več med seboj, z katerim bi se upali Slovence premagati! To nam je dobro znamenje. Kar pa g. Seederja zadevlje, smo iz zanesljivih virov poizvedeli, da nima veliko veselja namesto Brandstetterja na strani g. Seidla stati. Do sedaj še kandidature odločno ni prevzel. Pri nas so nekateri mislili in že svetovali, naj g. Radaj, ki je lani pri volitvi slavno zmagal, letos kandidira z g. Morakom, bivšim okrajnim sodnikom. Ali g. Morak ni več pri nas, ampak na Koroškem, in torej že ne sodi za štajerskega poslanca. Vrh tega je slišati, da g. Morak kandidature ne prevzame pri nas, ker lahko pri koroških Slovencih kandidira, če hoče. Treba bo tedaj misliti na drugega moža in sicer takega, z katerim bi se najleži v vseh 3 okrajih kandidirati dalo. V nedeljo 27. januarja popoldne ob treh pride itak dosedanji naš slovenski poslanec, g. Radaj, k sv. Lenartu v g. Lesererjevo gostilnico in bo račun položil volilecem o svojem delovanju v deželnem zboru. Takrat bo najboljša prilika, da se vsi lepo pogovorimo in porazumimo. Združeni bomo zmagali, razcepljeni pa propali! Vdeležimo se v obilnem številu napovedanega shoda, da bomo brž zvedeli, pri čem da smo in kaj nam je storiti.

Iz Slov. Gradca. (Katoliško politično društvo) je imelo 13. t. m. v Šularjevi dvorani svoj drugi shod po odhodu č. g. Antona Jazbeca in pod vodstvom novoizvoljenega odbora. Pri prvem shodu so se enoglasno v odbor volili g. dr. Jožef Šuc, mestni župnik, č. g. Anton Potočnik, kaplan v Starem trgu, g. Mihael Bošnar, posestnik pri sv. Martinu in podpredsednik okrajnega zastopa, g. Anton Pečolar ali Jesenko, veliki posestnik v Pamečah in okrajni zastopnik, in g. Janez Ovčnjak, župan na Verhjih in okrajni zastopnik. Odbor je zopet enoglasno izvolil g. dr. Jožefa Šuc-a za prvomestnika g. Mihaela Bošnar-ja po domače Daniela za njegovega namestnika, g. Antona Potočnika za perovodjo in g. Ant. Pečolarja za denarničarja. G. prvomestnik je dal besedo g. Ant. Potočnika, ki je vedel kaj mikavno govoriti o socialnem vprašanju; g. prvomestnik pa je govoril o liberalizmu in je razpravljal politični razgled; konečno so še Šentmartinski pevci zapeli, da smo bili vsi veseli. Pri drugem shodu je g. Potočnik razlagal, zakaj je dandanes v Avstriji tako malo denarja, g. prvomestnik pa pomen nameravanega novega davka od petroleja ter načrtal žalostno gospodarstveno stanje Avstrije l. 1877. potem je v političnem razgledu povdarjal važniše politične dogodke. Ko je pripovedoval o slavnih zmagah slovanskih na Turškem, se je pokazalo, da kri ni voda; kajti vsem pričujočim je lice radosti žarelo in splošna navdušenost za slovensko reč se je v dvorani razodevala. Naše ljudstvo je res kaj poudka željno. Po odhodu g. Jazbeca ni dalo miru, dokler se društvo ni zopet oživilo; rado hodi govorov poslušat, — le to je škoda — da govornikov

ni dobiti; vedno se morata le 2 truditi. Spoznavši to težavo, so se bolj olikani kmetje že začeli med seboj posvetovati, če bi ne bilo mogoče iz svojega stanu sposobnih govornikov dobiti. Slovenjgradčani imajo letos in lani v dvorani gospe G., medicarice, svoje gledišče. Obžalovati je le to, da se igre predstavljajo, ki imajo namen, duhovniški stan ob veljavo spravljati, in tudi odpustke, spoved itd. na smeh staviti. Slovenjgradska medicarica je že toliko denarjev od cerkev skupila, da bi jo že dolžnost hvaležnosti imela vezati, ter ne pripuščati, da bi se v njeni hiši take reči godile!

Iz Turškega vrha. (Smešna dogodba) se je prigodila v Trgoški vasi. Prišel je namreč 22leten mladenič k tamošnjemu krčmarju, katerega navadno imajo za „kocenbirta“ ter si da nekoliko srebrnega denarja zmenjati. Pri tej priliki je pa zapazil, kako da ima krčmar polno listnico bankovcev. To mu je genolo njegovo poželjivost in je brž sklenil „kocenbirta“ okraati. Neko večer se skrije v njegov škedenj, se izuje in ko so ljudje živino opravljali, zmuzne v hišo ter zleze pod posteljo. Po noči, ko sta krčmar in jegova zakonska zaspala, izleze izpod postelje in začne omare preiskovati, toda denarjev ni več našel, kakor samo 4 fl. Ostali denar je krčmar izdal za kupljeno njivo. Najdene goldinarje vzame in jih zanese iz hiše in pri plotu v sneg skrije, potem pa zopet pod posteljo vleze. Toda sedaj se vzbudi krčmarica, segne po črevlje pod posteljo in zadene v tata. Kmalu je vse na nogah, tat ugrabljen in zvezan in tudi 4 goldinarji so „kocenbirtu“ nazaj dani. Drugi den so predstojnik in 4 možje namenjeni bili tata tirati v Ormuž k sodnji ter so se z dobrim zajtrkom pripravljali na pot. Kocenbirt in tat sta ostala sama. Zviti tat si je pa med tem z steklovino vrvi tako opazno prerezal, da krčmar, ki se je ravno obuval, tega blizu ni zasluhlil. Na enkrat, ko je „kocenbirt“ še na eni nogi bil obos, z drugo pa na pol v visokem črevlju, butue tat v okno in se zvrne tavn v sneg, „kocenbirt“ pa za njim tudi skoz okno. Ali sreča temu ni bila mila, ker je z črevljevo saro ob šteklu obvisel, da je žena morala stolec prinesiti in ga iz nepričakovanih vislic rešiti. Tat je pa všel!

Iz zgornje savinjske doline. Znano nam je iz gotovih virov, da dojde v Gornji Grad za okrajnega zdravnika g. Dr. Šlander. Imenovani gospod je brat občespoštovanega g. duhovnika, vikarja v Celji, in naš vrli rojak Savinjčan. Naša zgornja savinjska dolina je ponosna, dobiti priljudnega umljivega zdravnika in narodnega Slovenca, domoljuba. Ne dvomimo, da bode njegova priljudna oseba se zaznanila v kratkem po celi savinjski dolini; kajti prijazen zdravnik je že pol zdravja, in ravno takega nam je potreba. Hudodelstva se se množijo. Lani bilo je pri celjski okrožni sodnji 20.900 števil vloženi pisem, 1486 obravnava in 547 obsodbe; veliko več, kakor poprej.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Od narodne stranke na Kranjskem priporočenih je 7 gospodov za volitev v trgovinsko in obrtniško zbornico: Fabijan, Hren, Petričič, Souvan, Sajovic, Horak, Pakič, Perme; razun Sajovica sami Ljubljancani. Želeti je, da vsi zmagajo, ker od te zmage je narodna večina v deželnem zboru odvisna. — Ledinek, okrajni sodnik s Kočevji, je kot kandidat nemškutarske stranke zadnjič zmagal zoper Slovence in pride sedaj za deželnega sodnijskega svetovalca v Ljubljano. — Liberalni listi v Gradcu tirjajo, naj se vrte konference sv. Vincencija podvržejo nadzorništvu mestnega liberalnega zastopa; če bi se to zgodilo, bi konference brž propale; kajti od liberalnih gospodov se požrtvovalne konference ne dajo vohariti in rade prepuštuje vso skrb za uboge voharskim mestnim nadzornikom! — Veliki spomenik za nadvojvodo Jovana v Gradcu je dodelan in bo še to leto razkrit. — Čehove se trdno držijo svojega izkušenega vodje, dr. Riegerja, ta je nedavno rogovileža Skrejšovskija izbacnil iz odbora čeških zaupnih mož, ker je kot urednik lista „Politik“ zaporedom stebre češkega naroda napadal: duhovništvo, plemstvo in vse odličniše narodnjake, ki niso v njegov rog trobili. Ove dni ga je mestni svetovalec v Pragi, g. Thierhier hotel pokregati, ker je zopet članek zoper Riegerja dal tiskati, toda strastni Skrejšovski je Thierhiera, iz stopnic v drugem nadstropju zvrnil, da je ta skoro mrtev obležal. Skrejšovski je od sodnije v začasni zapor djan. — Na Dunaju je vrli naš vojskovodja, nadvojvoda Albreht, nekoliko zbolel. — Svitli cesar so zbrali ogerske in naše ministre in jim ukazali nagodbo avstrijskih v ogerskimi deželami brž dognati. — Nacijonalna banka je lani imela 7 milijonov čistega dobička. Lep dobiček; temu nasproti so pa samo v notranjem dunajskem mestu te dni pograbili 4147 beračev, ker so v kljub prepovedi mestnih zastopnikov šli beračiti. — Državna zborna na Dunaju in v Budimpeštu sedaj razpravljata postavbe o novi nagodbi; v mnogih rečeh sta še daleč od porazuma, čeravno se v tej reči že leta dni posvetujeta. — Slavnega srbskega narodnjaka, dr. Miletiča, so zarad veleizdajstva magjarski sodniki obsodili na pet let v ječo, čeravno mu niso nobenega takega zločinstva spričali; Miletič se je pritožil pri višji sodnji, Srbi so silno razjarjeni na Magjare. Katoličani v Slavoniji so v Diakovaru hotli zborovati, da bi osnovali katoliško tiskovno društvo in nakupili katoliško tiskarno; vlada je zborovanje prepovedala. — Donav je začel naglo kipei; bati se je velike povodnji!

Vnan e države. Ker je potrti Turk po Angležih ruskega carja za mir poprosil, je ta v to privolil, če pridejo turški ministri sami prosit. Toliko ponižanje bilo je Turku sila bolešno, toda sila kola lomi in 18. jan. so prišli 3 sultanovi poslanci v Hermanli in od ondot v Kazanlik velikega